

Gevangenis brieven van Rients Westra 1944

Overzicht van de brieven

- 3 legale: 1-4-1944, 11-5-1944 (Amsterdam); < 29-08-1944 (Vught)
- 3 clandestiene: 24-5-1944, > 12-07-1944, 25-07-1944 (Amsterdam)

Volgorde van schrijven:

- 1* 1-4-1944 legaal, A'dam
- 2* 11-5-1944 legaal, A'dam
- 3* 24-5-1944 clandestien, A'dam
- 4* 12 / 25-07-1944 clandestien, A'dam
- 5* 25-07-1944 clandestien, A'dam
- 6* < 29-08-1944 legaal, Vught

Briefteksten

Brief 3

Datering: 24-5-1944 clandestiene brief, Huis van Bewaring Amsterdam
Transcriptie: Jellie Westra (pleegdochter)

Rients Westra zaadh. Sexb (fr) A.dam 24 Mei 1944.

Liefste Auk.

Dank voor 't briefje. Als Jelle in Vught zit, zal ik er ook nog wel eens komen, dacht ik. Wij kwamen hier Lolle Piet, Tom en Volkert en ik.

Lolle, Piet en Volkert zijn gefusileerd. Tom werd 2 dagen later gehaald, waarof die gebleven is, weet ik niet. Ik heb enige zware weken gehad, alleen in een cel. Zeer veel geworsteld in 't gebed en toch schonk God kracht naar kruis, ook veel voor jullie daar gebeden. kreeg je de afscheidsbrief uit Assen ook?

Wat ze verder met mij willen, ik weet het niet, maar naar men zei is 't gevaar voor fusileren nu wel voorbij voor mij. Ik mag nu per maand 1 keer schrijven. 't Is hier niet te best met eten, maar er mag niks gestuurd worden. Wij kregen gister weer roode kruis pakket. Ze kunnen me ook zo maar eens weg doen, naar Vught of ook naar Amersfoort of Duitsland. Gelukkig te weten, dat wij onder Gods almachtige hoede staan. Denk er om dat ze Rients nooit te pakken krijgen. Wees Gode

Brief 4

Datering: tussen 12 en 25-07-1944 clandestien, A'dam

Liefste vrouw & fam. en Jellie,

Even een kort overzicht van mijn lotgevallen sedert 22 november. Op 25 Nov. (je verjaardag) begon mijn verhoor. Ze hebben mij zonder eten en slaap tot Zondagsmiddags laten zitten, dus 3x24 uur, daarna praktisch niet meer verhoord. Doordat ze alle papieren bij Jelle hadden gevonden, was 't er voor mij ook niet beter op geworden.. Op 24 dec. plotseling overgeplaatst naar Assen. Ik en Lolle in 1 cel. Jelle en Tom Oswald samen. Piet Schuil alleen. Wij verzochten te mogen schrijven om verschoning. Dat werd toegestaan. Inmiddels blijkt achteraf dat ze die brief nooit hadden doorgegeven. Zodoende kregen wij geen boek en Bijbel, maar dat werd later beter. Wij hadden daar "groene" als wacht, die behandeling van de "groene" was echter goed. Op 14 Febr. (verjaardag Klaas & Aal) werden we plotseling uit de cel gehaald, en kwamen voor 't kriegsgericht. Een advocaat (een Duitser) pleitte voor Jelle en voor mij, omdat we geen terroristische daden hadden gedaan. Voor de andere 4 w/o Volkert, die ze 's morgens van Groningen hadden laten komen, werd doodstraf geadviseerd. Wij kwamen na een uur weer voor, en toen bleek het, dat tegen allen de doodstraf werd uitgesproken, behalve over Jelle, wij werden toen nog gevraagd of we iets hadden te zeggen. Ik heb nog even gepleit. Verder hoorden wij niets meer, alleen werd ons tabak gegeven en een brief en mededeling, dat wij des anderen morgens naar A'dam zouden gaan. Eerst zeiden ze dat ik niet mee ging, maar later wel weer. Wij hebben rustig de afscheidsbrief geschreven, Lolle 2, één aan ouders en één aan de verloofde en ik een grote brief aan jou. Ik Had daarin enige adviezen gegeven en afscheid van jou en Jellie en de familie genomen. 't Is wonder he, dat God kracht naar kruis schenkt, want alles ging rustig, hoewel niet zonder strijd. Er is zeer veel gebeden, want wij hadden het eigenlijk niet verwacht, ook Lolle had sterke hoop op verlossing. Om dan "amen" te zeggen en te zingen "tis mij goed want mijn God mij beschikt". Ik had in de afscheidsbrief verzocht om dat versje 's avonds te spelen op 't orgel. Wij sliepen ook die nacht nog behoorlijk goed, altijd naar omstandigheden. Andere morgens half 6 vertrokken wij per autobusje naar A'dam met 6 man "groene" als bewaking. Lolle, ik, Volkert, Tom (Oswald), Piet (Schuil). Wij mochten roken en vrij praten onder elkaar. Lolle reed bij aankomst dicht langs de woning van z'n meisje, wat 't voor hem wel zwaarder maakte. De woning van zijn toekomstige zwager reden wij voorbij. Bij aankomst kwamen wij alle 5 in 1 cel, ook deze laatste nacht hebben wij nogal goed geslapen. Wij hadden eerst samen gebeden en 't licht bleef op. Volgende morgen, Woensdag, kwam t rode kruis, voor elk 1 pakket, terwijl wij ook elk 10 sigaretten ontvingen, want wij mochten roken. Ook daarvan hebben wij nog flink genoten. Je kunt zien, dat God ook dan zijn nabijheid geeft, want anders kon 't niet zou men zeggen. Ook waren wij naar omstandigheden nogal fleurig. In t bijzonder heb ik mij over Volkert verwonderd. Die zag er lichaamlijk zo best uit, en was zeer opgeruimd en moedig. Hij las ons ook nog voor, Joh.17. Wij hebben druk gebruik gemaakt van zijn zakbijbeltje. Ook 's Woensdagmiddags nog, weer samen gebeden. Ongeveer 4 uur ging de deur open en werden er naam voor naam afgeroepen en uitgelaten: Lolle, Volkert en Piet Schuil. Daarna ging de deur weer dicht. Twee minuten daarna ging de deur weer open en zouden ik en Tom naar voren treden. De commandant zei op zijn Duits: "Jullie hebt gelukt gehad.." En nu is t eigenaardig, hoewel wij bereid waren het offer voor ons leven te geven, na die woorden klemt men zich direct weer aan t leven vast. Ik vroeg de commandant nog de groeten aan de jongens te geven, echter dat was reeds te laat, zei hij. Tom (Oswald) en ik moesten naar een andere cel. Wij namen overschotten rode kruis pakketten mee. Dat was Woensdagmiddag ca. 5 uur op 16 februari. Op vrijdag 18 februari ging de deur weer open en moest Tom mee, met de mededeling, dat hij ergens anders heenging. Sedert dien weet

ik niets van Tom af. 'k Heb wel hoop dat hij ergens anders naar toe ging, maar zeker weet ik niets. Ik heb toen 3 weken alleen gezeten, op 1 nacht na, toen ik 2 man gezelschap kreeg, 1 week na vertrek van Tom. Deze vader en zoon werden Zaterdag weer losgelaten en ik had gevraagd, naar mijn vrouw te willen schrijven, dat ik nog leedde. Deze 3 weken zijn erg zwaar geweest, maar ook zegenrijk ik geestelijk opzicht. Wat is het toch groot en machtig te mogen weten door 't geloof, dat God ons tot zijn kind wil aannemen omdat hij ons liefhad en ons daarom verlossing schenkt in 't bloed van Jezus Christus. Een rijkdom die ons door niemand kan worden ontnomen. De Bijbel is dan zo machtig mooi, indien wij door Gods geest mogen worden geleid. Zie hier enige teksten waar ik veel steun in vond en vind.

Psalm 118 vers 5 en 6 en 17 en 18.

Verder de psalmen 4-23-30.

Psalm 32: 7 en 8 ; ps 34: 4-9 en 16-20.

Ps. 9: 10-15. verder Jes. 48: 17 en Jes. 41: 9b en 10.

Hebreëen 12 eerste helft waaruit ik preek las van de renbaan des geloofs.

Joh 5: 17-20. 1 Petr 4:12 en 13; 1 Petr. 5: 10.

1 Joh. 5: 4+5; Jes. 4-, Rom. 8 Openb. 21

Kijk die plaatsen maar eens rustig na. Na 3 weken werd ik van afdeling A naar B overgeplaatst, en met 2 of 3 of soms 4 in 1 cel. En ook nu heeft men soms erg verlangen, maar God is een toevlucht en sterkte. Hij is krachtiglijk een hulp in benauwdheden (Ps 46). Na je bezoek, waar ik erg blij mee was, heb ik wel sterker verlangen gekregen. Ik hoop dit briefje eens per gelegenheid er uit te krijgen. Weest echter iets voorzichtig met dit briefje. Als ik het voorrecht heb, hoop ik, de getroffen families zelf op te zoeken. Naar wij hopen zal 't niet zo lang meer duren. En wij bevelen U en de Uwen in Zijne hoede aan, en de gedurige gebeden van u en van allen voor mij, alsook voor medegevangenen en voor land en volk, alsook voor de achtergebleven betrekkingen van hen die stierven. Mijn zwaarste was, de eerste weken, dat ik jullie zoveel last heb aangedaan en de 1^e weken in A'Dam, dat ik je niets kon laten horen, zodat je misschien meende weduwe te zijn, terwijl ik nog leefde. Wij hopen en bidden op een spoedig wederzien. Laat vooral R (Rients Bruinsma) oppassen, dat ze die niet krijgen. En aan allen de groeten, maar laat dit briefje alleen in intiemen kring weten. Dag liefste Auk in gedachten een innige omhelzing ook voor kleine Jelleke, redt ze haar met de fietsbanden? Wees Gode bevolen en zinspeel maar niet op dit briefje als je officieel schrijft. De hart. groeten van R.

Je brief 5 Juli ontving ik op Woensdag 1 week daarna. Dat er veel belangstelling was bij je thuiskomst begrijp ik. G. Pols met witte pet op en Klaas met Stippie enz.

Aan hen allen de groeten.

Wees ook voorzichtig met Albert.